

Environmental Awareness vs Eco Anxiety: Finding Balance in Sustainable Living

Split, 04 - 10 iaugust 2024

„Cel ce revizuieste ceea ce a învățat și
învăță din nou este potrivit să fie profesor.”

(Confucius)

S-ar spune că august este despre călătorii, despre experiența unor noi culturi sau despre redescoperiri. Cu toate acestea, puține sunt momentele din viața unui profesor când poate spune, cu adevărat, că s-a oprit din a învăța, fie și sub soarele cald al unei planete supraîncălzite... Cu aceste gânduri am plecat așadar în călătoria Erasmus+ din vara anului 2024, în Split, Croația, anticipând deopotrivă revelații pedagogice, descoperiri cultural-istorice și surprinzătoare achiziții lingvistice.

Cursul de formare *Environmental Awareness vs Eco Anxiety: Finding Balance in Sustainable*

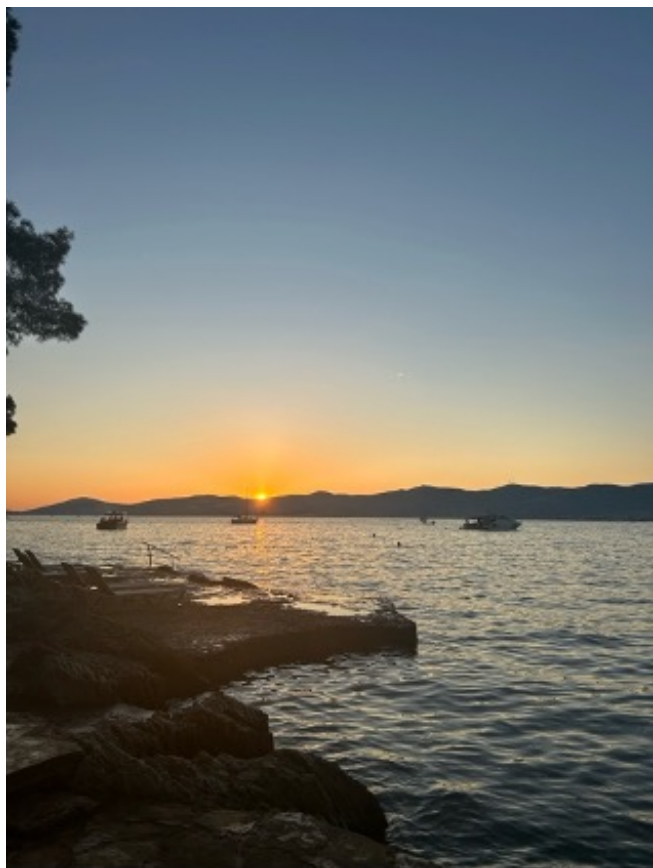

Living mi-a oferit așadar oportunități variate de a explora tehnici didactice inovatoare, de la modalități de abordare a biodiversității în cadrul orelor de curs, la necesare tehnici de mindfulness ce pot (re)crea un mediu de învățare confortabil, atât pentru profesori, cât mai ales pentru elevi și, mai presus de orice, la abordări integratoare ce pot transforma experiențele de învățare în activități relevante pentru secolul în care trăim cu toții.

Călătoria către un mod de viață durabil nu înseamnă doar protejarea planetei, ci și protejarea sănătății noastre mintale. Ne-am imbarcat așadar, profesori din diferite țări europene, într-o călătorie ce a explorat echilibrul delicat dintre conștientizare și anxietate. Am pătruns în peisajul evolutiv al vieții durabile, abordând înțelegerea ecologică și provocările emoționale pe care aceasta le poate aduce. Am interacționat cu profesori ce își petrec orele de curs în porturi sau în bărci, studiind împreună cu elevii viața marină și găsim împreună soluții de protejare a acestora. Ne-am învins frica de explorare a spațiului acvatic și am înțeles că odată ce vom fi studiat și cunoscut beneficiile pe care aceasta le generează umanității, vom reuși să-i încurajăm și pe elevii noștri să o protejeze mai mult.

Exersarea unor practici conștiente de echilibrare a raporturilor cu natura, identificarea unor momente cheie în viața de zi cu zi ce ne pot transforma existența într-una mai relaxată și mai apropiată de liniștea naturii, crearea unor contexte de învățare în care să devenim mai conștienți de acțiunile proprii și de impactul pe care fiecare dintre noi îl are asupra mediului au reprezentat unele dintre cele mai importante momente ale cursului.

Dincolo de componenta de formare profesională însă, m-am bucurat, cum de altfel am făcut-o în orice altă experiență

Erasmus+, de oportunitățile de explorare culturală. Palatul lui Diocletian, cu siguranță principala atracție a orașului Split, una dintre cele mai valoroase clădiri din epoca romană care au supraviețuit pe coasta Adriaticii, m-a întâmpinat cu atmosfera vibrantă a serilor estivale, cu muzica și soldați desprinși din cărțile de istorie, încurajându-mă să explorez, dincolo de ruine, istoria și istoriile locale. Orașul vecin, Trogir, un exemplu remarcabil de continuitate urbană, cu un plan ortogonal unic al străzilor ce datează din perioada elenistică și cu clădiri ce-l înfrumusețază și care stau drept mărturie a culturilor ce și-au manifestat influența asupra locurilor și oamenilor din această zonă, mi-a oferit în egală măsură momente de echilibru interior. Râul Jadro și apeductele romane folosite și astăzi, grădinile senzoriale gândite să ofere experiențe reale de învățare, spațiile virtuale ce explorează evoluția vieții în natură și rezervațiile ce readuc la viață specii pe cale de dispariție, într-o colaborare eficientă a naturii cu tehnologia, mi-au oferit, o dată în plus, motive să cred că sustenabilitatea este posibilă și că depinde doar de noi, ca oameni, să o încurajăm.

Dar chiar dacă albastrul aparent infinit al Adriaticii, relicvele istorice și peisajele desprinse din *Game of Thrones* ar fi putut să-mi rămână drept cele mai relevante imagini din experiența croată, totuși altceva mi-a creat o impresia mai profundă. Orice experiență de colaborare internațională este, dincolo de orice, despre oameni, localnici sau cursanți, cei pe care îi cunoști sau cu care interacționezi, într-o formă sau alta, îți oferă, de fiecare dată, experiențe unice. Discutând despre subiectele cursului, împărtășind experiențe, analizând elementele practice, colaborând în cadrul activităților de învățare am creat o comunitate de profesori europeni, cu valori și preocupări similare, pregătiți să ducă, în fiecare dintre școlile lor, câte ceva din experiența comună.

Să fi devenit oare, în urma cursului, mai constientă de rolul pe care îl am. ca profesor si

ca om, în protejarea planetei? Să fi găsit, oare, echilibrul interior anticipat în materialele de promovare? Este foarte posibil să fie așa. Ceea ce știu cu siguranță însă este faptul că impactul unei astfel de experiențe este vizibil în timp și cu certitudine îmi va influența alegerile, pedagogice sau de viață, viitoare. Unul dintre obiectivele cursului, echilibrat prezentate încă din prima zi, a fost deja atins. Mi-am însușit conceptul *pomalo*, reușind, în cele din urmă, să înțeleg *fjaka*... Experiența Erasmus+ de anul acesta mi-a oferit, așadar, mult mai mult decât am anticipat.

Prof. dr. Cristina Mocanu

Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEFP nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea.

